

Työ- ja elinkeinoministeriö

Luonnos hallituksen esitykseksi laeiksi vaarallisten kemikaalien ja räjähteiden käsittelyn turvallisuudesta annetun lain muuttamisesta ja turvallisuusselvityslain 19 §:n muuttamisesta turvauhkiin varautumiseksi; sisäministeriön lausunto

Työ- ja elinkeinoministeriö on pyytänyt sisäministeriöltä lausuntoa luonnoksesta hallituksen esitykseksi laeiksi vaarallisten kemikaalien ja räjähteiden käsittelyn turvallisuudesta annetun lain muuttamisesta ja turvallisuusselvityslain 19 §:n muuttamisesta turvauhkiin varautumiseksi.

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi vaarallisten kemikaalien ja räjähteiden käsittelystä annetun lain (jäljempänä kemikaaliturvallisuuslain) soveltamisalaa kattamaan myös toimintojen suojaaminen turvauhilta. Kemikaaliturvallisuuslaissa säädettäisiin turvauhkiin varautumisen ja turvallisuusjärjestelyjen yleiset perusteet kaikkia toiminnanharjoittajia velvoittavasti. Turvauhkiin varautumista koskeviin säännöksiin ehdotetaan riskiperusteista lähestymistapaa varautumistoimien laajuuteen ja tarpeellisuuteen. Kemikaaliturvallisuuslakiin lisättäisiin uutena velvoitteena toiminnanharjoittajalle tieto- ja automaatiojärjestelmien suojaamista koskeva säännös, joka olisi tarkoituksenmukaista ottaa lakiin myös nykyisen soveltamisalan eli onnettomuusvaaroihin varautumisen puitteissa. Lisäksi ehdotetaan muutosta perusmuotoista henkilöturvallisuus selvitystä koskevaan turvallisuus selvityslain 19 §:ään.

Sisäministeriö lausuu asiassa seuraavaa.

Sisäministeriön yleiset huomiot

Esityksen mukaisten uusien velvoitteiden tarkoituksena on suojata kansalaisia ja yhteiskuntaa turvauhkien toteutuessa aiheutuvilta vahingoilta silloin, kun turvauhka kohdistuu kemikaaliturvallisuuslain soveltamisalan mukaiseen kohteeseen. Uudet säännökset myös suojaavat huoltovarmuuskriittisiä kemikaalikohteita sekä parantavat yhteiskunnan häiriönsietokykyä normaali- ja poikkeusoloissa. Esityksessä ehdotetaan myös lain soveltamisalan laajentamista nykyisestä tahattomiin onnettomuuksiin varautumisesta koskemaan myös turvauhkia eli varautumista tahallisiin onnettomuuksiin kaikkia toiminnanharjoittajia velvoittavasti.

Postiosoite
Postadress
Postal Address
Sisäministeriö

Käyntiosoite
Besöksadress
Office

Puhelin
Telefon
Telephone

Faksi
Fax
Fax

s-posti, internet
e-post, internet
e-mail, internet

PL 26
00023 Valtioneuvosto

Kirkkokatu 12
Helsinki

0295 480 171
+358 295 480 171

09 160 44635
+358 9 160 44635

kirjaamo.sm@govsec.fi
www.intermin.fi

Sisäministeriö yhtyy hallituksen esitysluonnoksessa todettuun, että vaarallisten kemikaalien ja räjähteiden käsittelyn turvallisuudesta annetun lain soveltamisalalle kuuluviin kohteisiin liittyy riski joutua rikollisen toiminnan ja terroristi-iskun kohteeksi, jolloin teollisuuslaitoksen prosessia tai kemikaalivarastoja voitaisiin käyttää vahingoittamistarkoituksessa merkittävien henkilö-, ympäristö- ja omaisuusvahinkojen tuottamiseksi. Sisäministeriö pitää tärkeänä, että rikolliseen toimintaan ja terrorismiin liittyvä vaara huomioidaan osana turvallisuuden varmistamista. Tämän takia on erittäin tärkeää, että lainsäädännössä säädettäisiin sitovista varautumisvelvoitteista ja turvallisuustason parantamisesta. Turvallisuuden varmistaminen kaikissa sen osa-alueissa olisi toiminnanharjoittajan vastuulla.

Ehdotettavalla turvallisuus selvityslain 19 §:n muutoksella on vaikutuksia turvallisuus selvityksiä laativalle suojelupoliisille. Muutoksen pohjalta arvioidaan laadittavan alle 1500 uutta perusmuotoista henkilöturvallisuus selvitystä vuosittain. Tämä tarkoittaa suojelupoliisille noin yhden HTV:n lisäystä. Toiminnasta aiheutuneet kustannukset katetaan valtion maksuperustelain perusteella annetun sisäministeriön asetuksen suojelupoliisin toiminnan maksullisuudesta säädettyjen maksujen mukaisesti.

Sisäministeriö kannattaa esityksen tavoitetta, mutta esittää epäilyinä huolen uusien turvauhkavelvoitteiden riskiperusteisuuden toteutumisesta kaikissa kohteissa sekä kantaa huolta pelastusviranomaisten osaamisesta uudentyyppisen valvontatehtävän toteuttamisessa.

Vaikutukset pelastusviranomaisiin

Esityksen mukaan velvoite varautua turvauhkiin koskisi kaikkia kemikaaliturvallisuuslain soveltamisalaan kuuluvia kohteita, myös kemikaalien vähäistä teollista käyttöä ja varastointia eli pelastusviranomaisen valvontavastuulle säädettyjä kohteita. Näitä kohteita on esityksen mukaan noin 80 % kaikista kohteista, yhteensä noin 7 000. Kohteiden ja riskien erilaisuus korostuvat näissä valvontakohteissa, mikä asettaa haasteita sääntelyn soveltamisessa erityisesti pelastusviranomaisille.

Esitys laajentaa pelastusviranomaisten tehtäviä kokonaan uudelle osa-alueelle. Vaikka onnettomuuksien ehkäisemiseksi tehtävät toimet soveltuvat myös turvauhkiin varautumiseen, toisi muutos mukanaan kokonaan uuden näkökulman pelastusviranomaisen valvontatehtävään ja laajentaisi tehtäväkenttää alueelle, jossa pelastusviranomaisilla ei ole aikaisempaa osaamista.

Suhde pelastuslaissa säädettyyn valvontatehtävään

Pelastusviranomaisen valvontaa on kuvattu tarkemmin esityksen sivulla 10. Sivun toisessa kappaleessa todetaan, että pelastuslain (379/2011) mukaisen palotarkastuksen yhteydessä valvotaan myös kemikaaliturvallisuuslain velvoitteiden toteutumista. Käytännössä kemikaaliturvallisuuslain edellyttämä säännöllinen valvonta toteutetaan pelastuslain mukaisen valvonnan kanssa yhtäaikaan, mutta valvontatehtävät ovat erilliset. Vaikka valvonta tapahtuu samanaikaisesti, kyse on eri valvontatehtävistä ja erilaisista toimivaltuuksista. Valvontatehtävät on toteutettu samanaikaisesti, koska valvonnan tarkoitus ja tavoite ovat yhteneväiset eli onnettomuuksien ehkäiseminen.

Esityksessä tuodaan kiitettävästi esille pelastusviranomaisten resurssien niukkuus kemikaaliturvallisuuslain valvontaan. Sivun 10 kolmannen kappaleen alussa todetaan, että usealla pelastuslaitoksella on ollut käytäntö keskittää kemikaaliturvallisuuslain mukaisten ilmoitusten käsittely, siihen liittyvä tarkastuksen tekeminen ja päätöksen laatiminen yhdelle tai muutamalle henkilölle. Tämän tarkemmin nykytilan arvioissa ei käsitellä pelastusviranomaisten osaamisen tasoa ja resurssitarpeita tehtävän

laajentuu. Arviota työmäärän lisääntymisestä ja koulutustarpeista olisi syytä tarkentaa huomioiden myös 7 000 kohteen säännöllinen valvonta.

Pelastuslaitoksella kemikaali-ilmoituksen käsittelyn jälkeen kohteen säännöllinen valvonta toteutuu lähtökohtaisesti valvontasuunnitelman mukaisesti ja pelastuslain valvontatehtävän kanssa yhtäaikaa. Tällöin kemikaaliturvallisuuslain valvontaa tekevät kaikki pelastuslaitosten valvontatyötekevät henkilöt, koska kohteita on paljon ja valtaosaan kohteista tehdään valvontakäynti vuosittain. Valvontatehtävän soveltamisalan laajentaminen vaikuttaa kaikkiin näihin valvontakäynteihin mm. henkilöstön osaamisen ja ajankäytön kannalta. Esityksessä olisi hyvä arvioida, miten kemikaaliturvallisuuslain valvontatehtävän sisällön laajentaminen uudelle osaluokalle vaikuttaa säännöllisen valvonnan toteuttamisen käytäntöihin ja resursseihin pelastuslaitoksissa, kun uudet velvoitteet tulevat valvottavaksi kaikissa 7 000 kohteessa.

Sivun 10 viimeisen kappaleen ilmaisu voisi tarkentaa, että pelastuslaitokset valvovat pelastuslaissa säädettyjen velvoitteiden toteutumista kaikissa rakennuksissa, myös kemikaaliturvallisuuslaissa tarkoitetuissa laajamittaisissa toimintaa harjoittavissa kemikaalikohteissa. Pelastuslaissa ei ole säädetty tarkemmin valvontakeinoista, mutta yleisesti pelastusviranomaiset tekevät valvontakäynnin eli palotarkastuksen kohteeseen.

Pelastusviranomaisten osaamisen varmistaminen

Esityksen valmisteluvaiheessa pelastuslaitokset ovat todenneet, että turvauhkien valvonta saattaisi sopia pelastuslaitoksille säädetyn nykyisen valvontatehtävän yhteyteen, kunhan pelastusviranomaisten osaaminen varmistetaan. Esityksen mukaan pelastusviranomaisten tulisi vähäistä kohdetta koskevan päätöksen valmistelun yhteydessä arvioida turvauhkia ja asettaa toiminnalle tarpeellisia ehtoja. Lakiesitys sisältää turvauhkien osalta monta "tarpeen mukaan" ilmaisuja, joiden soveltaminen sisäministeriön näkemyksen mukaan edellyttäisi monissa kohteissa rikollisuuteen ja terrorismiin liittyvien turvauhkien laaja-alaista ymmärtämistä ja osaamista. Koska velvoitteita toteutettaisiin pääosin itsesääntelyn kautta tapahtuvassa suhteutuksessa, olisi viranomaisen aika vaikea arvioida riittävää riskeihin varautumista ilman laajaa osaamista. Esityksessä ei ole arvioitu kattavasti pelastusviranomaisten nykyistä osaamisen tasoa turvauhkiin varautumisessa.

Sisäministeriö pitää erittäin hyvänä, että esityksen 116 §:ssä säädettäisiin Tukesin velvollisuudeksi järjestää pelastusviranomaisten koulutus ohjaus- ja yhtenäistämistehtävän lisäksi. Esityksen sivuilla 29-30 on kuvattu arvio pelastuslaitosten kemikaalivalvontaan käyttämistä resursseista todennäköisesti käsittää ainoastaan ilmoitusten käsittelyn ja päätösten tekemisen, ei säännöllistä valvontasuunnitelman mukaista valvontaa. Uusien vaatimusten kohdistuminen kaikkiin pelastuslaitoksen valvomiin kohteisiin tarkoittaa, että turvauhkaosaamista tulee olla kaikilla säännöllistä valvontatyötä tekevillä pelastusviranomaisilla, ei vain muutamalla henkilöllä kussakin pelastuslaitoksessa.

Sisäministeriön käsityksen mukaan jo nykyään vähäisten kohteiden ilmoituksiin tehdyissä päätöksissä asetetut vaatimukset ovat vaihdelleet paljon eri puolella Suomea ja asettaneet toiminnanharjoittajat tässä suhteessa eri arvoiseen asemaan toisiinsa nähden. Esityksen sivulla 29 todetaan, että Tukesin nykyinen tehtävä ohjata ja yhtenäistää pelastusviranomaisten ja poliisin toimintaa lain noudattamisen valvonnassa on varsin ohuesti resursoitu. Esityksessä esitetään yhtä uutta jaettavaa virkaa Tukesiin pelastuslaitosten ohjausta koskeviin asioihin sekä Tukesin valvontakohteiden valvontaan. Sisäministeriön näkemyksen mukaan esitetty resursointi ei ole riittävää, kun otetaan huomioon 116 §:ssä Tukesille esitetty uusi pelastusviranomaisten koulutustehtävä.

Kokonaisarvioinnissa olisi myös huomioitava, että henkilöstön kouluttaminen pelastuslaitoksissa uusien velvoitteiden osalta aiheuttaa kuluja viemällä työaikaa, mikä on pois muista työtehtävistä. Esityksessä ei ole arvioitu näitä pelastusviranomaisten koulutuspäivien kustannuksia. Koska kyse on jatkuvasta osaamisen ylläpidosta, eivät kustannukset ole vain kertaluonteisia. Epäselväksi jää, olisiko Tukesin antama koulutus pelastusviranomaisille maksutonta.

Esityksessä olisi hyvä myös arvioida, olisiko tarve lisätä turvauhka-asioiden koulutusta Pelastusopiston tai Poliisiammattikorkeakoulun järjestämään tutkinto- ja täydennyskoulutukseen. Turvauhkakoulutuksen rahoitus ei sisälly Pelastusopiston nykyiseen rahoitukseen, jolloin mahdollisen uuden koulutuksen järjestämisen kustannukset ja oppilaitoksien lisärahoitustarpeet olisi hyvä huomioida ja mahdollisesti varmistaa jo tässä vaiheessa.

Yhteistyö Tukesin kanssa

Esityksen 27 a §:n mukaan Turvallisuus- ja kemikaalivirasto valvoisi tieto- ja automaatiojärjestelmien vaatimustenmukaisuutta myös vähäistä teollista käsittelyä ja varastointia harjoittavien tuotantolaitosten osalta. Sisäministeriö pitää ehdotettua valvontavastuun jakoa erittäin hyvänä. Epäselväksi kuitenkin jää, miten pelastusviranomaisten suorittama valvonta ja Tukesin kyberturvallisuuden valvonta on tarkoitus yhteen sovittaa näissä pelastusviranomaisten valvontavastuulla olevissa kohteissa. Koska Tukes olisi valvontaviranomainen kyberturvallisuuden osalta, tekisi Tukes oletettavasti asiasta oman päätöksensä. Saisiko tällöin pelastusviranomaiselle ilmoituksen tehnyt kohde kaksi päätöstä, yhden pelastusviranomaiselta ja yhden Tukesilta. Yhteistyön selkeyttämiseksi olisi hyvä lisätä esitykseen kuvaus, milloin tieto pelastusviranomaiselle saapuneesta ilmoituksesta siirretään Tukesille ja liitetäänkö tietoon jo pelastusviranomaisen tekemä päätös muiden kemikaaliturvallisuuslain velvoitteiden osalta.

Siirtymäsäännökset

Kemikaaliturvallisuuslaissa säädetty ennakollinen valvonta eli saapuneiden ilmoitusten käsittely ja ilmoituksen käsittelyyn liittyvä käyttöönottotarkastus poikkeavat pelastuslaissa säädetystä valvontatehtävästä. Kemikaaliturvallisuuslain mukaan ilmoituksen käsittelyn yhteydessä toiminnalle voidaan asettaa tarpeellisia ehtoja. Säännöllisen valvonnan yhteydessä valvotaan jo asetettujen ehtojen toteutumista, ei aseteta enää uusia ehtoja toiminnalle.

Siirtymäsäännösten perustelujen mukaan pelastusviranomaisten valvontavastuulla olevissa kohteissa olemassa olevia lupaehtoja ja päätöksiä voitaisiin muuttaa säännöllisen valvonnan yhteydessä. Näkemyksemme mukaan asiasta tulisi säätää siirtymäsäännöksissä jo kohteiden oikeusturvan takia. Koska kemikaaliturvallisuuslain valvontatehtävä poikkeaa toimivaltuuksien osalta pelastuslaissa säädetystä valvontatehtävästä, ei kohteen kemikaaliturvallisuuslain mukaisia uusia lupaehtoja näkemyksemme mukaan voida asettaa pelastuslaissa säädetyllä palotarkastuspöytäkirjalla. Turvallisuusratkaisujen riittävyyden arviointi sinänsä voi tapahtua säännöllisen valvontakäynnin yhteydessä, mutta jos toiminnanharjoittamiselle asetetaan uusia ehtoja, olisi ne käsiteltävä kemikaaliturvallisuuslain mukaisesti ja annettava asiasta kemikaaliturvallisuuslain mukainen valituskelpoinen päätös.

Näkemyksemme mukaan lupaehtojen päivittämisestä siirtymäaikaana tulisi säätää erikseen tai harkita vielä muutosilmoituksista säätämistä, vaikka esityksen mukaan suurimmalle osalle vähäisistä kohteista ei tulisi lainkaan riskiperusteisia toimenpiteitä turvauhkiin varautumiselle. Kaikkien kohteiden lupaehtojen päivittäminen siirtymäaikaana aiheuttaisi huomattavasti suurempia vaikutuksia pelastuslaitosten resursseihin kuin esitysluonnoksessa on esitetty, koska säännöllisen valvonnan yhteydessä tehtävä arviointi tietäisi lisätyötä ja

osaamisvaatimuksia kaikille palotarkastuksia tekeville henkilöille, ei vain yksittäisille virkamiehille kussakin pelastuslaitoksessa.

Hyvinvointialueuudistuksesta ja pelastuslaitosten valvonnan rahoituksesta

Esityksen sivulla 30 todetaan, että pelastustoimen järjestämisvastuu siirtyy vuoden 2023 alusta hyvinvointialueille ja Helsingin kaupungille ja että jatkossa myös pelastuslaitosten maksutulojen käytöstä päättää hyvinvointialue, joiden toiminta rahoitetaan valtion yleiskatteellisella rahoituksella. Sisäministeriö toteaa, että hyvinvointialueen järjestämisvastuulle siirtyy alueen pelastustoimelle pelastuslaissa säädetty pelastustoimeen kuuluvat tehtävät. Kemikaaliturvallisuuslain mukaiset tehtävät eivät ole alueen pelastustoimelle säädettyjä pelastustoimeen kuuluvia tehtäviä, vaan ne on säädetty pelastusviranomaisen tehtäviksi erikseen kemikaaliturvallisuuslailla. Näiden tehtävien kustannuksiin ei näin ollen sovelleta hyvinvointialueiden rahoituslakia eikä niitä kateta valtion rahoituksella.

Koska kemikaaliturvallisuuslain valvonnan kustannukset eivät ole alueen pelastustoimen vastuulta hyvinvointialueen vastuulle siirtyviä pelastustoimen kustannuksia, tulee kemikaaliturvallisuuslain valvonnan kustannukset tarkastella erikseen ja kaiken valvonnan olla kustannusvastaavaa. Sisäministeriön käsityksen mukaan kemikaaliturvallisuuslain mukaisten ilmoitusten käsittelyn maksullisuuden osalta kustannusvastaavuus toteutuu jo aika pitkälti, mutta säännöllisen valvonnan rahoitustarvetta tulee tarkastella nykyistä tarkemmin ja tarvittaessa osoittaa rahoitus tehtävän hoitamiseen.

Turvauhkavelvoitteista ja niiden toteutumisesta yhdenmukaisesti

Esityksen mukaan lain siirtymäsäännösten lähtökohtana olisi toiminnanharjoittajien oma aktiivisuus uusien velvoitteiden toimeenpanossa ja säädettäisiin viiden vuoden siirtymäajasta. Sisäministeriö kannattaa lähtökohtaa, että toiminnanharjoittajat toteuttavat lainsäädännön vaatimukset omaehtoisesti, eivätkä vasta viranomaisen valvontakäynnin perusteella.

Viranomaisvalvonnan ja sen mitä ehtoja toiminnalle asetetaan, pitäisi olla toiminnanharjoittajan ennakoitavissa. Jotta se olisi mahdollista, niin vaatimukset pitäisi säätää riittävän yksityiskohtaisesti tai niiden soveltamisen tueksi olisi oltava riittävät ohjeet, vaikka ohjeet eivät olekaan oikeudellisesti sitovia. Kemikaalien vähäisen teollisen käytön ja varastoinnin kohteilta ei edellytettäisi kirjallista arviota turvauhkiin varautumisen riittävydestä tai suunnitelmaa varautumisen parantamisesta. Epäselväksi jää, veloitetaanko toiminnanharjoittajia käyttämään laadittavaa omavalvontajärjestelmää (s. 45) ja mihin arvioon toiminnalle asettavat ehdot perustuisivat.

Toimivalta öljylämmityslaitteistojen katsastukseen

Sisäministeriö pitää erittäin hyvänä, että esitys sisältää ehdotetun muutoksen 118 §:ään, koska toimivallan puuttuminen on noussut esiin pelastusviranomaisista tehdyissä kanteluissa. Muutoksella varmistettaisiin pelastusviranomaisten oikeus ja toimivalta suorittaa tehtäväksi säädettyjä öljylämmityslaitteiston käyttöönottotarkastuksia myös asumiseen tarkoitetuissa tiloissa kuten omakotitaloissa. Pykäläperusteluissa olisi hyvä vielä selventää, että pelastusviranomaisen toimivaltuutta tehdä öljylämmityslaitteistojen käyttöönottotarkastuksia kotirauhan piirissä on nykyisin tarvittaessa perusteltu pelastuslain 80 § 2 momentissa säädetyllä toimivaltuudella tehdä palotarkastuksia. Esitämme vielä harkittavaksi, tulisiko muutosta tarkastella myös suhteessa perustuslakiin.

Muita huomioita

Esityksen johdannossa sivulla 3 todetaan, että päivitetty kansallinen riskiarvio valmistuu keväällä 2022. Sisäministeriön tietojen mukaan kansallisen riskiarvion valmistelu on edelleen kesken ja lähes valmis päivitetty riskiarvio tarkastellaan vielä uudelleen muuttuneen turvallisuustilanteen myötä. Valmisteluaikataulusta ei ole tällä hetkellä tarkempaa tietoa.

Esityksen 10 §:n perustelujen mukaan tuotantolaitoksen olisi tehtävä riskien kartoitus turvauhkien tunnistamiseksi. Epäselväksi jää, tuleeko riskien kartoitus dokumentoida kirjallisesti. Siirtymäsäännöksen mukaan ainoastaan toiminnanharjoittajan, jolla on velvoite laatia turvallisuusselvitys tai toimintaperiaateasiakirja, on laadittava kirjallinen arvio turvauhista ja tarvittavista toimenpiteistä. Toisaalta keskeisten ehdotusten (s. 23) mukaan kaikissa kohteissa tulisi kuitenkin tehdä vähintään arvio siitä, millaisiin toimenpiteisiin on syytä ryhtyä uuden sääntelyn perusteella. Velvoitteita riskien kartoittamiseen ja arvioiden tekemiseen olisi hyvä selvittää. Varsinkin kun soveltamisalaan kuuluu myös kohteita, joissa vaaralliset kemikaalit eivät ole toiminnan keskiössä ja riskiperusteiset sekä skaalautuvat velvoitteet jättävät suuren liikkumavaran niin kohteille kuin valvontaviranomaisille.

Esityksen 12 a §:n perustelujen mukaan valvontaviranomaisen tulee pyytää Huoltovarmuuskeskukselta lausunto, jos prosessien ohjaukseen ja valvontaan tarvittavia tieto- ja automaatiojärjestelmiä esitetään sijoitettavaksi muualle kuin Suomeen. Esityksen 122 §:n perusteluissa todetaan, että Tukes voisi tarvittaessa pyytää lausuntoja valvomoiden sijoittamiseen liittyvien huoltovarmuusvaikutusten arvioimiseksi. Jos viranomaisyhteistyö on tarkoitettu velvoittavaksi, olisi velvoitteet lausuntojen pyytämisestä ja toisaalta antamisesta hyvä olla säännöksissä, ei vain perusteluissa.

Esityksen 27 a §:n perustelujen mukaan turvauhkien kannalta kriittisten kohteiden tunnistaminen ja valvonnan kohdentaminen edellyttävät toiminnanharjoittajalta omavalvontatyökalun käyttöä. Omavalvontatyökalun avulla toiminnanharjoittaja tunnistaisi itse toimintaansa liittyvät turvauhat. Esityksen sivulla 30 todetaan, että laadittavalla omavalvontajärjestelmällä kevennettäisiin toiminnanharjoittajien neuvonnasta aiheutuvaa viranomaisten hallinnollista taakkaa. Säännöksissä ei kuitenkaan säädetä velvoitetta käyttää jotain riskienarvioinnin työkalua, jolloin viranomaisten neuvontatehtävien väheneminen on tosiasiassa hyvin epävarmaa.

Loppuyhteenveto

Sisäministeriön näkemyksen mukaan on erikoista, ettei muutosilmoitusten käsittelyä koskeviin säännöksiin esitetä muutoksia, vaikka useita luvan myöntämisen perusteena olevia toiminnanharjoittajaa koskevia 2 luvun turvallisuusvaatimuksia esitetään muutettavaksi. Esityksen siirtymäsäännöksistä jää epäselväksi, miten uudet vaatimukset tosiasiassa otetaan käyttöön.

Esitettyjen uusien velvoitteiden yleisluonteisuudesta johtuen on vaikea arvioida uusien velvoitteiden oikeasuhtaisuutta ja vaikuttavuutta. Esityksen liitteenä ei ollut tarkemmasta sääntelystä asetusluonnosta, mikä olisi saattanut selvittää velvoitteiden sisältöä.

Soveltamisalan laajenemisen vaikutuksia pelastusviranomaisten resursseihin ja osaamiseen tulisi arvioida esitettyä tarkemmin, koska valtaosa kohteista on pelastusviranomaisten valvonnassa. Tärkeintä on, että pelastusviranomaisilla olisi hyvät lainsäädännölliset edellytykset suorittaa heille kuuluvaa valvontatehtävää.

Kansliapäällikkö

Kirsi Pimiä

Erityisasiantuntija

Janne Juujärvi

Jakelu TEM Työ- ja elinkeinoministeriö

Tiedoksi SM PEO Pelastusosasto
SM PO Poliisiosasto
SM KTY Kansallisen turvallisuuden yksikkö

VN/6436/2019-SM-32

Seuraavat henkilöt ovat allekirjoittaneet tämän asiakirjan sähköisesti /

Följande personer har undertecknat denna handling elektroniskt /

This document has been signed electronically by the following persons: